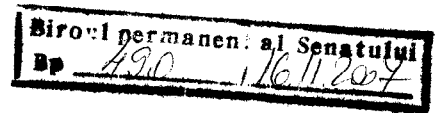

GVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

L 733

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 126 din 17/11/1990, republicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 1066 din 17/11/2004, privind Societățile Comerciale*, inițiată de domnul deputat independent Nati Meir (Bp. 490/2007).

I. Principalele reglementări

Această inițiativă legislativă are ca obiect de reglementare amendarea *Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată*, propunându-se, în principal, următoarele:

- *completarea art. 36* cu două noi alineate, alin. (2¹) și (2²), prin care se instituie o obligație suplimentară pentru fondatorii unei societăți comerciale – cetățeni străini, cea de a atașa la cererea de înmatriculare un atestat din țara de origine care să confirme capacitatea acestuia de a derula cu succes în România o activitate economică;

- *completarea art. 37* cu două noi alineate, alin. (3¹) și (3²), prin care să se împiedice folosirea, pentru înființarea unei societăți comerciale în România, a unor fonduri obținute fraudulos de către un cetățean străin în țara de origine.

Potrivit Expunerii de motive, obiectivul reglementării propuse este crearea unor mecanisme care să limiteze fenomene infracționale precum evaziunea fiscală, spălarea de bani, terorismul.

II. Propuneri și observații

1. Menționăm că textele legale a căror inserare se propune creează obligații diferite pentru cetățenii străini în raport cu cetățenii români, sub aspectul procedurii de înmatriculare a societăților comerciale.

O astfel de prevedere are ca efect încălcarea obligațiilor României, stat membru al Uniunii Europene, în materia libertății de stabilire (art. 43-48 din Tratatul de instituire a Comunității Europene (TCE)).

Potrivit art. 43 din TCE, *„restricțiile privind libertatea de stabilire a resortisanților unui stat membru pe teritoriul unui alt stat membru sunt interzise. Această interdicție vizează și restricțiile privind înființarea de agenții, sucursale sau filiale de către resortisanții unui stat membru stabiliți pe teritoriul altui stat membru. Libertatea de stabilire presupune accesul la activități independente și la exercitarea acestora, precum și constituirea și administrarea întreprinderilor, în speță a societăților comerciale, în sensul art. 48 paragraful al doilea, în condițiile definite pentru resortisanții proprii de legislația statului membru de stabilire (...)”*.

2. Evaziunea fiscală, fenomen a cărui prevenire/limitare este vizată de această inițiativă legislativă cunoaște, deja, în dreptul românesc propria reglementare – *Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale*.

Actul normativ citat incriminează o serie de fapte, calificate ca infracțiuni de evaziune fiscală, stabilește sancțiunile aplicabile în cazul săvârșirii acestora, cauzele de nepedepsire și de reducere a pedepselor și măsurile necesare asigurării opozabilității hotărârii judecătorești față de terți (aspect urmărit și de prezenta inițiativă legislativă). Astfel, potrivit art. 13 alin. (1) din Legea nr. 241/2005 *„La data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești de condamnare pentru vreuna dintre infracțiunile prevăzute de prezenta lege, instanța va comunica Oficiului Național al Registrului Comerțului o copie a dispozitivului hotărârii judecătorești definitive.”* La alin. (2) al aceluiași articol se prevede că *„La primirea dispozitivului hotărârii judecătorești definitive de condamnare, Oficiul Național al Registrului Comerțului va face mențiunile corespunzătoare în registrul comerțului.”*

Totodată, semnalăm faptul că, în vederea prevenirii și combaterii evaziunii fiscale, România a încheiat o serie de convenții bilaterale (inclusiv

cu statul Israel, la care se face referire și în Expunerea de motive). Notăm, cu titlu de exemplu:

- Legea nr. 5/1992 privind ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Populare Chineze pentru evitarea dublei impunerii și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit, publicată în Monitorul Oficial nr.10 din 31 ianuarie 1992;

- Legea nr. 39/1998 privind ratificarea Convenției dintre Guvernul României și Guvernul Statului Israel pentru evitarea dublei impunerii și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit, semnată la Ierusalim la 15 iulie 1997, publicată în Monitorul Oficial nr. 86 din 23 februarie 1998;

- Legea nr. 11/2000 privind ratificarea Convenției dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Kazahstan pentru evitarea dublei impunerii și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și de capital, semnată la București la 21 septembrie 1998, publicată în Monitorul Oficial nr. 109 din 13 martie 2000;

- Legea nr. 606/2002 privind ratificarea Convenției dintre România și Republica Letonia pentru evitarea dublei impunerii și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și de capital, semnată la București la 25 martie 2002, publicată în Monitorul Oficial nr. 841 din 21 noiembrie 2002.

3. În Expunerea de motive se arată că prevederile propuse sunt destinate prevenirii fenomenului infracțional de spălare de bani.

Sub acest aspect, notăm că legiuitorul a creat deja mecanisme care să prevină/combată/sanționeze infracțiunile de spălare de bani și anume prin *Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism*. De asemenea, pentru a asigura fluența colaborării cu alte state în materia combaterii acestui fenomen infracțional, România a ratificat prin *Legea nr. 263/2002 Convenția Europeană privind spălarea, descoperirea, sechestrarea și confiscarea produselor infracțiunii, încheiată la Strasbourg la 8 noiembrie 1990* și a creat cadrul juridic necesar punerii în aplicare a unor sancțiuni internaționale prin *Legea nr. 206/2005 privind punerea în aplicare a unor sancțiuni internaționale*.

4. În ceea ce privește tipul de măsuri propuse de inițiator pentru îndeplinirea obiectivelor enunțate, considerăm că acestea sunt dificil, dacă nu imposibil, de implementat.

Astfel, se propune ca fondatorul unei societăți comerciale, cetățean străin, să anexeze cererii de înmatriculare un atestat care să releve faptul că o persoană poate desfășura cu succes o activitate economică în România.

Succesul sau eșecul unei afaceri este dificil de prognosticat, el poate interveni chiar dacă fondatorul a pus bazele unei societăți comerciale profitabile în statul a cărui cetățenie o deține. Chiar nereușita într-o afacere survenită în țara de origine nu poate justifica interdicția accesului pe piața românească.

Totodată, apreciem că nu există o autoritate statală (în țara de origine) care să poată prognostica șansele de succes ale unei societăți comerciale ce urmează a fi constituită.

În ceea ce privește proveniența ilicită a fondurilor folosite pentru capitalizarea unei societăți comerciale, considerăm că legislația în vigoare prevede mecanismele necesare identificării acesteia, nefiind necesar un text suplimentar în reglementarea societăților comerciale.

Notăm sub acest aspect, *Legea nr. 656/2002 și Decizia Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor nr. 496/2006 pentru aprobarea Normelor privind prevenirea și combaterea spălării banilor și a finanțării actelor de terorism, standardele de cunoaștere a clientelei și controlul intern pentru entitățile raportoare care nu sunt supuse supravegherii prudențiale a unor autorități.*

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Călin POPESCU – TĂRICEANU

Domnului senator **Nicolae VĂCĂROIU**

Președintele Senatului